

یادداشتی از لیلا هوشیار؛

پیوند زیر پوستی ادبیات و بناهای تاریخی و فرهنگی

شعر زابیده ی تفکر است و هنر زابیده ی شناخت شناختی که نه تنها در بستر دیدار میسر می شود بلکه از راه شهود بر جان هستی می نشیند . در این یادداشت به صورت اجمالی پیوند ادبیات و بناهای تاریخی میپردازیم .

به گزارش خبر، لیلا هوشیار در یادداشت ارسالی با موضوع "پیوند زیر پوستی ادبیات و بناهای تاریخی و فرهنگی" به پایگاه خبری گزارش خبر آورده است؛

شعر زابیده ی تفکر است و هنر زابیده ی شناخت. شناختی که نه تنها در بستر دیدار میسر می شود بلکه از راه شهود بر جان هستی می نشیند . در این مسیر پیوندهای زیر پوستی عمیقی ست که ارتباط ها را میسر می سازد . ارتباط های هماهنگی که می تواند ریزترین سایه ها را به بلندترین آفتاب بدل کند . که در درخشندگی اش هوش از سر آدمیان ببرد. آدمیانی که غرق ابهامند و در بزنگاه هستی به مدد هنر هر آنچه نادیدنی ست بر آنها آشکار می شود.

هنری که از ابتدای خلق بشر با او بوده از نقاشی های شگرفی که بر پهنه ی غارهاست گرفته تا بناهای سترگی که از ماورای روح و ذهن و ضمیر بشر بر تن سنگ ها و چوب ها بر جبین زمین نشسته است. و امروز ما با مدد شعر به عمق بیشتری از این آثار می رسیم، عمق گویایی که نماد تعمق آدمیان بر گرداگرد هستی ست که اگر نبوده تاریکی ترسناکی می رسید که هیچکس را یارای دیدن اش نبود.

و امروز در پیوند ناگسستنی شعر و بنا، ریسمانی پنهان این دو را به هم پیوند می زند که این ریسمان پنهان همان نگاه و دلبستگی مردمان به هنرمندی مردان گمنامی ست که اگر چه در حیات شان قدری از آنها شناخته نشد اما امروز اشتیاق دیدار ازین زیبایی ها خود و هنرمندی های شان را جاودانه ساخته.